

Märgukirjale ja selgitustaotlusele
vastamise ning kollektiivse
pöördumise esitamise seaduse
muutmise seaduse eelnõu
seletuskirja juurde

LISA

Märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seaduse muutmise seaduse eelnõu kooskõlastustabel

Märkuse esitaja ja märkus/kommentaar	Justiitsministeeriumi seisukoht
<p>Regionaal- ja Põllumajandusministeerium</p> <p>Regionaal- ja Põllumajandusministeerium kooskõlastab eelnõu ettepanekuga veelkord kaaluda eelnõuga kaasnevaid ebasoovitavaid mõjusid ja nende lahendamise võimalusi, muu hulgas kaaluda vastuste kvaliteedi languse riski lahendamise võimalusena eelnõus märgukirja ja selgitustaotluse eraldi käsitlemist nii, et kuni 15 kalendripäevane vastamise tähtaeg kohalduks üksnes märgukirjade puhul.</p>	<p>Mitte arvestatud: VVTP 2023-2027 punktis 11.16 kirjeldatud Vabariigi Valitsuse eesmärk („Lühendame avaliku sektori maksimaalse vastamise tähtaja seniselt 30-lt päevalt 15-le päevale.“) on kiirendada nii selgitustaotlustele kui ka märgukirjadele vastamist. Lisaks märgime, et märgukirja ja selgitustaotluse eristamine on pöördumise esitaja jaoks keeruline.</p>
<p>1. Eelnõuga lühendatakse märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise maksimaalset tähtaeg 30-lt tööpäevalt 15-le tööpäevale. Nagu kirjutasime Teile oma 30. jaanuari 2019. a kirjas nr 1.6- 9/72-1, siis REM-ile esitatud selgitustaotlusi sisuliselt läbi vaadates nähtus neist, et ministeeriumilt eeldatakse selgitustaotlustele vastamisel selgitusi keerukatele küsimustele, peamiselt õigusaktis sisalduva normi selgitamist konkreetses elulises olukorras, eesmärgiga tagada õigusakti õige rakendamine. Tavaliselt eeldab vastamine ka faktiliste asjaolude ja võimaliku senise rakenduspraktika väljaselgitamist ning vastuses toodud selgituse edaspidise rakendamisega kaasneva väljaselgitamist ja analüüsimist. Tihti on vajalik ka välja selgitada ja analüüsida Euroopa Liidu asjakohaste õigusaktide eesmäärke, nende sätteid ja Euroopa Kohtu kohtupraktikat. Vajaduse korral esitatakse küsimus arvamuse saamiseks ka Euroopa Komisjonile. Samuti on selgitustaotlusele vastates oluline välja selgitada vastuses toodud seisukoha edaspidise rakendamisega kaasnev ja selle mõju analüüsimine, kuna Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumis väljatöötatud õigusaktidest on paljud seotud mitmesuguste toetuste andmisega.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>2. Eelnõu mõjuna keskvalitsuse töökordaldule märgitakse seletuskirjas, et märgukirjadele ja selgitustaotlustele vastamisele kuluv aeg sõltub muu hulgas pöördumise keerukusest ja mahust ning neile asutustele, kelle töökoormus on vastamisel suurem, on muudatusel ulatuslikum mõju. Samuti on üheks ebasoovitava mõju riskiks vastuste kvaliteedi langus täiendava ajasurve tõttu. Selle riski maandamiseks pakutakse välja seadusega ettenähtud tähtaja pikendamise võimalus. Tähtaja pikendamiste osakaalu võimaliku suurenemise riski aitab seletuskirja kohaselt muu hulgas lahendada täiendavate töötajate palkamine. Seejuures märgitakse, et seaduse rakendamisega võivad kaasneda kulud, mis kaasnevad täiendava inimressursi värbamisega valitsemisalades, kus</p>	<p>Mitte arvestatud: eelnõuga ette nähtud muudatustega kaasnevad kulude katmiseks tuleb asutusel leida rahalised vahendid olemasolevast eelarvest.</p>

<p>märgukirjadele ja selgitustaotlustele vastamise koormus on väga suur. Samas seaduse jõustumine on kavandatud üldises korras ning seda õigustab põhimõteteliste muudatuste puudumine võrreldes varasemalt kehtinud korraga. 2 (2) Arvestades, et üldine suund on riigi teenistujate arvu vähendamine, mitte suurendamine, ja et riigiasutused ei ole saanud oma eelarve koostamisel sellise võimalusega arvestada, ei saa seda pakkuda vastuste kvaliteedi languse lahendamise võimalusena.</p>	
<p>3. Eelnõu seletuskirja kohaselt on eelnõu eesmärk parandada riigi ja kohaliku omavalitsuse üksuste teenuste kättesaadavust, kiirendades vastamist isikute pöördumistele. Vabariigi Valitsuse tegevusprogrammi 2023–2027 punkti 11.16. kohane eesmärk on parandada lisaks riigi ja kohaliku omavalitsuse üksuste teenuste kvaliteeti.</p>	<p>Selgitame: VVTP 2023-2027 punktis 11.16 kirjeldatud Vabariigi Valitsuse eesmärk („Lühendame avaliku sektori maksimaalse vastamise tähtaja seniselt 30-lt päevalt 15-le päevale.“) on üks osa strateegias „Eesti 2035“ kirjeldatud vajalikest muutustest („Parandame riigi ja kohalike omavalitsuste üksuste teenuste kvaliteeti ja kättesaadavust ning vaatame üle vastutuse jaotumuse.“). Punktiga 11.16 on antud justiitsministeeriumile ülesanne muuta MSVS-i. Teine osa „Eesti 2035“ kirjeldatud vajalikest muutustest seondub VVTP 2023-2027 eesmärgiga 11.15.</p>
<p>4. Seletuskirjas väljatoodud negatiivne mõju vastuste kvaliteedile ajasurve tõttu on oluline ebasoovitav mõju, mis võib viia tegevusprogrammi eesmärgile vastupidisele tulemusele.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>5. Kuna selgitustaotlusele tuleb vastata viivitamata, kuid mitte hiljem kui 30 kalendripäeva jooksul, ehk 30 kalendripäeva puhul on tegemist maksimumtähtajaga, siis juhul, kui see on võimalik, vastatakse kiiremini. Kehtiv seadus ei piira mingil viisil võimalust vastata lühema aja jooksul.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>Siseministeerium</p>	
<p>Siseministeerium kooskõlastab eelnõu märkides, et eelnõus väljapakutud lahendus võib suurendada nii halduskoormust kui bürokraatiat ja seega võib lühema tähtaja kehtestamisega soovitud kasutegur muutuda näilikuks.</p> <p>1. Märgekirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seaduse (edaspidi MSVS) § 6 kohaselt on vastamise esmaseks tähtjaks seatud viivitamatu vastamine. See tähendab, et isikule tuleb vastata väga lühikese aja jooksul, aega viitmata. See on reegel, kuid selleks, et oleks mingi konkreetsem ajaline piir, on täiendavalt antud võimalus seda teha kuni 30 kalendripäeva. Erilise vajaduse korral võib vastata kahe kuu jooksul. Viivitamata vastamise põhimõte ei muutu, samuti ka see, et erilise vajaduse korral võib vastamise tähtaega pikendada kahe kuuni. Leiame, et teenistujatele võib anda suunised asutusesiseste korraldustega vastata pöördumistele 15 päeva jooksul, kuid mõistlik ei ole teha see kohustuslikuks. Sellest tulenevalt leiame, et „viivitamata“ piiritlemine 15 kalendripäevaga ei ole vajalik.</p>	<p>Mitte arvestatud: asutusesisete suunist andmise võimalus ei ole seni oodatud tulemuseni viinud.</p>
<p>2. Seletuskirja lk 4 on toodud aastast 2018 pärinev küsitlus. See on küll aastate tagune, kuid näitab, et ministeeriumides keskmiselt võtab vastamine aega 22 päeva. Arvestada tuleb, et lähtutakse ju MSVS §-st 6, mis paneb esmalt kohustuse vastata viivitamatult. Seletuskirjas märgitakse (lk 4 viimane lõik) muuseas lühidalt, et tuleks teha töökorralduslikke muudatusi ning alati ei pea vastama asutuse juht.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>

<p>Siseministeriumis suunatakse selgitustaotlused täitmiseks üldjuhul otse teenistujale, kes kootab vastuse ning sageli saadab vastuse välja teenistuja ise või osakonna juhataja. Ministri 2 (4) või kantsleri allkirjastatud vastused on erandlikud. 2020. a sügisel sai analüüsitud sama aasta juunis ja juulis Siseministeriumile saadetud pöördumistele vastamise aeg. Kahe kuu statistika (keskmine) näitas, et 54% pöördumistele vastati 25 kalendripäeva jooksul (sellest 45%-le vastati 15 kalendripäeva jooksul). Ka see näitab, et vastamisega ei venitata, kuid vastuse koostamine suurel hulgal juhtudel on ajakulukam.</p> <p>Leiame, et vastamiseks suunamise töövoos võimalik lühendamise või vastamise delegeerimine ei mõjuta vastuse koostamiseks vajalikele ettevalmistustele vajaminevat aega. Tähtaja pikendamise teavitamisega seonduvad ettevalmistused ja teavitus ise võivad tekitada omakorda täiendava halduskoormuse.</p>	
<p>3. Ressursipuudusel või keerukamates küsimustes tekib juurde halduskoormust, kuna sellistel juhtudel tuleb pöördujale saata kiri tähtaja pikendamise teavitusega. Nagu ka seletuskirjas on välja toodud, siis tihti tuleb selgitustaotlustele vastamiseks teha mitmete normide omavaheliste seoste analüüs või täiendav lisateabe kogumine (nt täiendav kirjavahetus selgitustaotluse esitajaga, päringud teistelt asutustelt, kohalikele omavalitsustelt jmt) ning kaasata erinevate valdkondade esindajad, sh ka väljastpoolt asutust. Lisaks muutub just ajaliselt keerukamaks asutusesisene kooskõlastamine olukorras, kus vastuse peab allkirjastama minister või kantsler. Ka sellega võib kaasneda pöördujale kirja saatmine tähtaja pikendamise teavitusega, kusjuures „eriline vajadus“ võib antud juhul olla mitmeti tõlgendatav.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>4. Siseministeriumi valitsemisala asutused on aastaid otsinud kohti, kus kulusid kokku hoida ning oluliselt on vähenenud isikkooselis. See tähendab ka seda, et teenistujate tööõigused on erinevad ning samu ülesandeid täitvaid teenistujaid on võimalikult vähe. Märgekirjadele ja selgitustaotlustele vastamine nõuab sageli spetsiifilisi teadmisi. Seetõttu on tähtaja lühendamise korral üsna keerukas saada õigeid vastuseid eelkõige puhkete ajal, aga samuti ka muudel teenistuja äraolekutel (nt haigusleht, koolitused, lähetus vmt). Kui eriteadmistega isik on eelnimetatud näidete tõttu tööülesannetest eemal, siis juba ainuüksi selline põhjus võib kvalifitseeruda edaspidi „eriliseks vajaduseks“.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>5. Selgitustaotlustele ja märgekirjadele vastatakse oma põhiülesannete täitmise kõrvalt. Teenistujatel ei ole korraga täitmisel mitte üks või kaks pöördumist, vaid rohkem. Tähtaja lühendamisel võib kannatada kas põhiülesannete täitmise kvaliteet või märgekirjale ja selgitustaotlusele sisukas vastamine. Mõlemad seetõttu, et taotlusele vastamine on surutud oluliselt lühemasse ajaperioodi ning tähtaja pikendamine kahe kuuni saab siiski toimuda erilise vajaduse korral. Sellisel võib selgitustaotlustele vastamiseks antud tähtaja lühendamise endaga kaasa tuua ajakriitilise olukorra, kus isikule tähtaegselt vastamiseks tuleb põhitööga seotud ülesannete täitmine edasi lükata.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>6. MSVS taotlusele vastamise tähtaja pikendamise alus on nii kehtivas õiguses kui ka eelnõu kohaselt vastuse keerukus. Toome ka näitena olukorra, kus on põhimõtteliselt mõistlikum põhjendatud juhul vastata mitmele taotlusele koos. Näiteks võib olla tegemist taotlusega, millele tuleb vastata mitmes osas: avaliku teabe seaduses toodud teabenõudele (viivitamatult hiljemalt 5 tööpäeva jooksul pikendamise võimalusega kokku kuni 15 tööpäeva), MSVS selgitustaotlusele ning ka isikuandmete kaitse üldmääruses toodud andmesubjekti päringule (viivitamatult hiljemalt ühe kuu jooksul pikendamise võimalusega kuni kahe kuuni). Arusaadavalt, kui on tegemist vaidega või kaebusega vms, ei saa vastamise tähtaegu nõ ühildada. MSVS mõistes õiguselgituse andmine võib aga olla arusaadavam koos sisulise vastuse andmisega näiteks andmesubjekti päringule. Samas, eelnõu kohase 15 kalendripäeva pikendamise põhjenduseks ei saa olla üksnes eelnimetatu. Seega võib tekkida olukord (ja halduskoormus), kus ühele taotlusele vastatakse mitmes jaos tähtaegade senisest suurema erisuse tõttu.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>7. Leiame, et eesmärgipärane on käsitleda laiemalt ka võimalikke eelnõuga kaasnevaid mõjusid, kuigi seletuskirjas on toodud, et seaduseelnõu rakendamiseks ei kaasne olulist õiguslikku muudatust või muud olulist mõju. Käesolevas kirjas on esitatud mitmed põhjused, mis kaasnevad selle eelnõu seadusena rakendamisel ning selgitustest nähtub, et need omavad asutuste tööle eelduslikult</p>	<p>Arvestatud: Ettepanekut arvestatakse nimetatud ettepanekus VTK menetlemise raames.</p>

<p>ka mõju. Väljatöötamiskavatsuses kaalutakse ka erinevaid alternatiive, kuidas kehtivat õigust paremini rakendada. Ehk aitab eelnõu eesmärki täita ühe meetmena hoopis alusetute, pahatahtlike ja korduvate pöördumiste tagastamiseks õigusliku aluse loomine. Vastavasisulise väljatöötamise kavatuste tegi Justiitsministeerium vanglate kontekstis (31.05.2023 nr 8-1/4006). Leiame, et vangistusseaduse muutmise seaduse eelnõu VTK-s kirjeldatud probleemkohta tuleb vaadata laiemalt kogu avaliku sektori kontekstis, mitte kitsalt vanglate ja kinnipeetavate kontekstis.</p>	
<p>8. Seletuskirjas tuuakse esile, et seaduse rakendamisega võivad kaasnedä kulud, mis kaasnevad täiendava inimressursi värbamisega valitsemisalades, kus märgukirjadele ja selgitustaotlustele vastamise koormus on väga suur. Märgime, et meie valitsemisala asutused töötavad põhiülesannete täitmiseks nii väikses koosseisus kui võimalik. Võimalikku kulude suurust ning täiendava inimressursi värbamise vajalikkust ei ole aga võimalik hinnata eelnõu kooskõlastamiseks ettenähtud aja jooksul.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>9. Planeeritud muudatuse tõttu võib tekkida olukord, kus tähtaja pikendamine ei ole erand, vaid reegel. See tähendab omakorda, et pöördumistele vastamise asemel kulub teenistujate aeg osaliselt tähtaja pikendamise teavituste koostamisele. Arvesse tuleb võtta ka maailmas ja ühiskonnas toimuvat. Seletuskirjas välja toodud vastamise statistika jääb viimaste aastate suurte kriiside eelsesse aega. Kriiside kontekstis on aga pöördumiste hulk teatud valdkondades periooditi märkimisväärselt kasvanud.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>Eesti Linnade ja Valdade Liit</p>	
<p>Eesti Linnade ja Valdade Liit ei kooskõlasta eelnõu alljärgnevatel põhjustel:</p> <p>1. Arusaamatuks jääb, millist seni lahendamata küsimust kooskõlastamiseks saadetud eelnõuga lahendatakse. Eelnõu seletuskirjast selgub, et valdavale osale märgukirjadele ja selgitustaotlustele vastatakse kiiremini kui 30 kalendripäeva ehk riigi ja kohaliku omavalitsuse üksuse asutused järgivad seaduses sätestatud viivitamata vastamise kohustust ega venita põhjendamatult vastamisega. Seletuskirjast nähtub, et kõigest vähene osa märgukirjadest ja selgitustaotlustest vajab vastamise tähtaja pikendamist. Seega näitab praktika, et kehtiv regulatsioon on ennast õigustanud.</p>	<p>Selgitame: Kavandatud muudatuse eesmärk on parandada riigi ja kohaliku omavalitsuse üksuste teenuste kättesaadavust, kiirendades vastamist isikute pöördumistele</p>
<p>2. Arvestades kohalike omavalitsuste laia vastutusvaldkonda, saadetakse kohalikele omavalitsustele igapäevaselt palju märgukirju ja selgitustaotlusi. Vastamistähtaja lühendamine 30 kalendripäevalt 15 kalendripäevale suurendaks teenistujate töökoormust, sest lisaks pöördumiste paljususele, on pöördumised sageli keerukad ning vajavad vastamiseks täiendavat analüüsi, teabe kogumist ja mitmete osapoolte kaasamist, mis omakorda nõuab aega.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>3. Märgime, et kirja sisu, teema olulisuse, muude tööülesannete või ka näiteks ametniku puhkuse, haiguse tõttu, ei pruugi olla võimalust vastata eelnõuga kavandatava tähtaja jooksul. Vastamise tähtaja vähendamine toob kaasa keerukamatele ja mahukamatele selgitustaotlustele vastamise tähtaja regulaarse pikendamise, sest tihti ei ole võimalik 15 kalendripäevaga sisulisi seisukohti kujundada õige ja ammendava vastuse andmiseks. Pidev vastamistähtaegade pikendamine ning pikenduskirjade koostamine pärsib asutuse efektiivset ressursikasutust ja toimimist ning toob kaasa täiendava töökoormuse ametnikele ja asutusele. Vastamise tähtaja lühendamine võib tekitada ka olukorra, kus pöördumise esmase tähtaja jooksul lahendamise asemel kasutatakse võimalust tähtaja pikendamiseks kuni kaheks kuuks.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>4. Kohalikud omavalitsused tegutsevad piiratud ressursi tingimustes ning märgukirjadele ja selgitustaotlustele vastavad valdkonna spetsialistid, kes vastava valdkonna asju sisuliselt menetlevad. Vastamistähtaja lühendamine 15 kalendripäevani toob kaasa ohu, et haldusorganile esitatud taotluste menetlused venivad, sest spetsialist, kelle ülesanne on nt toimetuleku toetuse taotlust menetleda (sotsiaalhoolekande seaduse § 134 lg 2 kohaselt on menetluse tähtaeg 5 tööpäeva), on samaaegselt kohustatud ajalisest survest tulenevalt vastama selgitustaotlusele. Seega võib kaasnedä eelnõu vastuvõtmisega taotluste läbivaatamise ja menetluste tähtaegade pikenedä, seda eriti menetluste puhul, kus seadusandja on sätestanud lühikesed tähtajad (nt ehitusseadustik (EhS) § 36 lg 2 ehitusteatisel menetlus (10 kalendripäeva); EhS § 48 lg 2 kasutusteatisel menetlus (10 kalendripäeva); EhS § 124 lg 3 puurkaevu või -augu kooskõlastamine (10 tööpäeva); lastekaitse seadus § 29 lg 3 abivajava lapse juhtumikorralduse algatamine (10</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>

<p>kalendripäeva)). Sellisel kujul ei toeta eelnõu eesmärki kiirendada menetluste läbiviimist, vaid vastupidiselt võib kaasa tuua senisest veelgi pikemad taotluste läbivaatamise menetlusajad.</p>	
<p>5. Eelnõu seletuskirja punktis 6.1.1. (lk 6) on märgitud, et „Samuti võib üksikutes asutustes osa töötajate koormus oluliselt suureneeda, mis toob kaasa täiendavate töötajate palkamise vajaduse. Eelduslikult on võimalik need olukorrad siiski lahendada sisemiste ümberkorralduste ja tööprotsesside muutmise ja optimeerimisega.“ Meie hinnangul ei ole taolised eeldused asjakohased, kuna ei tugine analüüsile. Sama hästi võib eeldada, et enamjaolt on avalikud teenistujad ülekoormatud. Pigem võib kinnitada, et sisemiste ümberkorralduste, tööprotsesside muutmise ja optimeerimiste ressurss on ammendatud ja igasugune täiendav koormus tekitab lisaressursside vajaduse.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>6. Arvestades paljude kohalike omavalitsuste piiratud ametkonda, kus tihti ongi valdkonna eest vastutav ainult üks ametnik, tekitab vastamise tähtaja lühendamise olulisi probleeme asutuse igapäevatöö korraldamisel ja planeerimisel – võib kannatada vastuse kvaliteet, pole aega infot koguda ja analüüsida. Kokkuvõttes kannatavad päringu esitaja huvid, kes ei saa põhjalikku ja kontrollitud vastust. Näeme, et soovitud seadusemuudatus selle praeguses sõnastuses ja sisus teenib pelgalt kommunikatsioonilist eesmärki avaliku sektori efektiivsuse tõstmise näitamiseks. Töö sisulist kvaliteeti ega paremat teenindamist seadusemuudatus ei taga.</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>
<p>7. Eelnõu väljatöötamisel on jäetud tegemata sisuline mõjuanalüüs, milline mõju on muudatusel kohaliku omavalitsuse eelarvele. Eelnõus on vastuoluliselt asutud seisukohale, et seaduse rakendamisega ei kaasne märkimisväärseid kulusid, samas mõõndakse, et seaduse rakendamisega kaasnevad kulud täiendava inimressursi värbamisega. Eelnõu ettevalmistajate meelest ei ole tegemist märkimisväärse kuluga, samas kui täiendava töökoha loomine ja selle täitmine on oluline ja vägagi märkimisväärne lisakulu niigi üha pingelisemaks muutuvale eelarvele. Eelnõu kohaselt täiendavaid vahendeid lisanduvate kulude katteks riigieelarves ette ei nähta. Piiratud ressursi ning pingelise eelarve tingimustes on vahendite leidmine täiendava töökoha loomiseks ja pädeva töötaja leidmiseks kulu, mille katmiseks vahendite leidmine on keeruline.</p>	<p>Selgitame: Märjukirjale vastamise tähtaja lühendamise tulenevad täiendavate kulude suurus sõltub konkreetse KOV või asutuse töö eripärasest ja vastuse menetlemise tähtaja lühendamiseks vajalikest tegevustest. Eelnõu koostajal ei ole võimalik eelnõu menetlemise käigus kõikide asutuste tegevusi ja selleks vajalikke kulutusi ette näha.</p>
<p>8. Kuigi puuduvad ratsionaalsed põhjendused seni praktikas edukalt toimunud märjukirjadele ja selgitustaotlustele vastamise regulatsiooni muutmiseks, märgime, et siiski jääb arusaamatuks, miks ei ole analüüsitud ja kaalutud muid alternatiive (nt arvestada vastamise tähtaega tööpäevades, mitte kalendripäevades nagu eelnõus), mis ühelt poolt oleks kantud eesmärgist kiirendada vastamist, samas teiselt poolt arvestaks ka töökoormuse kasvu proportsionaalsust ning vähendaks ajalist ja finantsilist survet ning panustaks enam vastuste kvaliteedile. Märgime samuti, et kohalikel omavalitsustel on võimalus oma sisemiste kordadega astuda samme üldise vastamise tähtaja lühendamiseks. Näiteks Tallinn on omal algatusel võtnud eesmärgiks lühendada märjukirjadele ja selgitustaotlustele vastamise üldist tähtaega 15 tööpäevale.</p>	<p>Selgitame: selline alternatiiv oli kaalumisel eelmise MSVS eelnõu menetlemise ajal, kuid jäi Riigikogu menetluses kõrvale põhjusel, et selgitustaotluse esitajal on keeruline tööpäevade üle arvet pidada. Alternatiivi on on kaalutud ka juuresoleva eelnõu menetlemisel, kuid poliitiliselt on otsustatud jääda VVTP-s esitatud eesmärgi juurde.</p>
<p>Presidendi Kantselei</p>	
<p>Toetame eelnõu seletuskirjas (lk 4) toodud Eesti Linnade ja Valdade Liidu ning ministeeriumide arvamust, kes suhtusid märjukirjade ja selgitustaotlustele vastamise tähtaja lühendamisele kriitiliselt. Leiame samuti, et vastamise tähtaja lühendamine</p>	<p>Teadmiseks võetud</p>

<p>30-lt kalendripäevalt 15-le (sisaldab nii puhkepäevi, kui riigipühaid), suurendab oluliselt kirjadele vastavate töötajate ja ametnike halduskoormust ega võimaldada neil kvaliteetselt täita oma põhiülesandeid. Kuna Vabariigi Presidendi ja tema kantselei poole pööratakse väga erinevaid valdkondi puudutavate probleemide ja küsimustega, samuti tehakse niinimetatud massipostitusi (näiteks sajad arvamused mõne seaduse kohta), mis nõuavad vastajalt enam aega probleemiga tutvumiseks ja analüüsiks, siis seaduseelnõus välja pakutud 15 kalendripäevane vastamise tähtaeg ei täida muudatuste eesmärki – parandada riigi ja kohaliku üksuste teenuste kättesaadavust ja kvaliteeti.</p>	
<p>Riigikogu Kantselei</p> <p>Riigikogu töö eripärast lähtudes me ei toeta märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise tähtaja lühendamist. Enamjaolt on väljatöötatud õigusakte ja eelnõusid puudutavatele kirjadele pädevad selgitusi jagama Riigikogu komisjonid. Komisjonide istungid toimuvad kindla graafiku alusel (RKKTS § 47 lg 1 kohaselt üldjuhul E-N, üldjuhul ei toimu komisjonide istungeid ka Riigikogu täiskogu töösüklile järgneval nädalal). See tähendab, et sisuliselt kahe nädala jooksul peab valmima vastuse projekt, komisjon peab jõudma seda arutada ja lõplik vastus jõutakse allkirjastada ja välja saata. Samal ajal võib vastuse koostamine olla aja- ja töömahukas, vajada vastuseid partnerasutustelt ja arhiivilt, peab selguma, milliseid muudatusettepanekuid komisjon toetab vms. Enim pöördumisi toovad kaasa just need eelnõud ja teemad, millega kaasnev töökoormus on ka Riigikogu-siseselt suurem, nt hulgaliste muudatusettepanekute ja pikkade arutelude tõttu. Kiirustamise ja ajapuuduse korral võivad vastused muutuda vähem sisuliseks ja rohkem formaalseks, mis on vastupidine kavandatavale eesmärgile tõsta teenuste kvaliteeti. Ehkki seadus võimaldab tähtaega pikendada, on see mõeldud erandjuhuks, seega ei saa tähtaja pikendamine olla reegel. Tähtaja pikendamine suurendab ka bürokraatiat ja töökoormust, sest isikut tuleb tähtaja pikendamisest ja selle põhjusest teavitada. Alternatiivina teeme ettepaneku säilitada Riigikogule suunatud kirjade puhul senine vastamistähtaeg erisusena</p>	<p>Mitte arvestatud: erisuse tegemiseks puudub eristuv põhjendus.</p>